

Bifangst ved skrab af østers

Dansk Skaldyrcenter, DTU Aqua

April 2014

Forfattere:

Mia Gommesen, Dansk Skaldyrcenter, DTU Aqua

Carsten Fomsgaard, Dansk Skaldyrcenter, DTU Aqua

Bifangster

Formålet med undersøgelsen var at bestemme mængden af bifangst ved fiskeri af europæisk østers (*Ostrea edulis*) med den lette østersskraber.

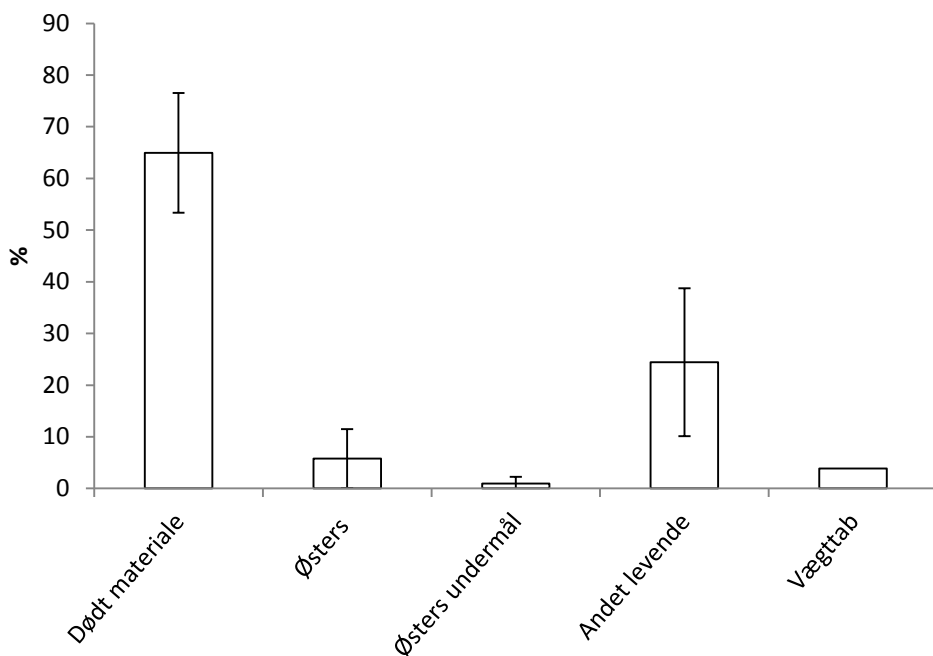
Metode

Indholdet af bifangst ved fangst af østers blev bestemt ved prøvetagning om bord fartøjet "Sandra Pedersen L935" under dennes normale skraber efter østers. Prøvetagningen foregik d. 31/3 og d.7/4 -2014 i tidsrummet 7.00-14.00 og der blev udtaget 6 prøver på hver tur. Østersfiskeriet foregik i henholdsvis Kås Bredning og i område 6 ved Venø. Hvert skraber var på ca. 1,5 km.

Ved hver prøvetagning blev totalvægten for et skraber målt og en delprøve blev efterfølgende udtaget. Denne blev sorteret og vægt samt antal blev noteret af: østers, østers under mål og andet levende. Vægten af dødt materiale (skalmateriale, sten etc.) blev ligeledes noteret. Under "andet levende" blev alle levende dyr og planter artsbestemt og vægt og antal (hvis muligt) noteret.

Resultater

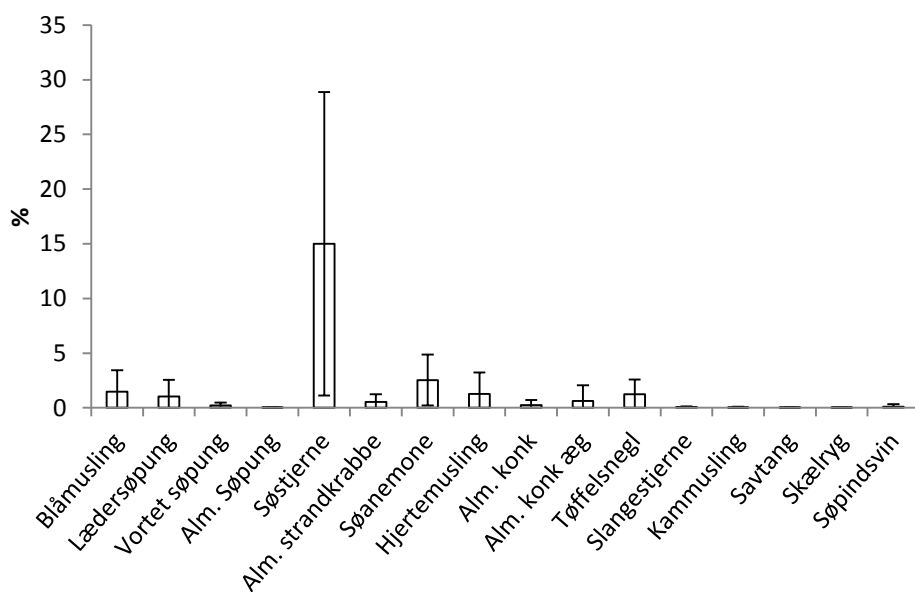
Alle beregninger er på baggrund af vægt. Prøvetagningen viste, at ud af den totale fangst ved hvert skraber består 89 ±10 % af discard, hvoraf ca. 65 ±12 % er dødt materiale og de resterende 24 ±14 % er levende organismer. Skalmateriale fra østers udgjorde størstedelen (~90 %) af det døde materiale, resten bestod af andet skalmateriale og meget få sten. Østers under mål udgør under 1 % (Figur 1).

Figur 1. Den gennemsnitlige fordeling (%) af dødt materiale, østers, østers under mål, andet levende og vægttab ved oparbejdning ved hvert skraber (n=12).

Af de levende organismer i bifangsten udgør søstjerner den største del på 15 ±14 % af den totale fangst. Herefter er søanemoner, blåmuslinger, hjertemuslinger, tøffelsnegle og lædersøpunge de arter, der er

hyppigst forekommende med en andel på mellem 1-2,5 % (Figur 2). Den samlede opgørelse af de arter, som blev registreret i fangsten er endvidere samlet i bilag 1, hvor den nøjagtige mængde i procent er opgjort.

Figur 2. En samlet opgørelse af de arter der blev registreret i fangsten, samt hvor stor en andel (%) den enkelte art udgør gennemsnitligt ved hvert skrab (n=12).

Konklusion

Ved fiskeri efter østers med skrab udgør dødt materiale størstedelen af den totale fangst. Af den levende bifangst er der en markant størst forekomst af søstjerner.

Bilag 1

Tabel 1. En samlet opgørelse af de arter der blev registreret i fangsten, samt hvor stor en andel (%) den enkelte art udgør gennemsnitligt ved hvert skrab (n=12).

Art	GNS	STD
Blåmusling	1,47	1,98
Lædersøpung	1,05	1,51
Vortet søpung	0,21	0,28
Alm. søpung	0,01	0,04
Søstjerne	15,01	13,88
Alm. strandkrabbe	0,53	0,71
Søanemone	2,54	2,33
Hjertemusling	1,29	1,94
Alm. konk	0,26	0,45
Alm. konk æg	0,62	1,44
Tøffelsnegl	1,23	1,35
Slangestjerne	0,06	0,08
Kammusling	0,03	0,08
Savtang	0,01	0,04
Skælryg	0,00	0,01
Søpindsvin	0,11	0,23